

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 143/09-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júla 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta v konaní o sťažnosti M. N., K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 747/02, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. N. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 747/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 747/02 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietahov.

3. M. N. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť M. N. trovy konania v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 143/09 z 9. apríla 2009 prijal na ďalšie konanie sťažnosť M. N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 747/02.

Sťažovateľka namietala, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 747/02, v ktorom je účastníčkou konania na strane odporcu, začalo 13. mája 2002 a nie je ani po viac ako šiestich rokoch právoplatne skončené. Podľa jej názoru v tomto konaní nepochybne dochádza k priet'ahom. Ďalej uviedla, že *«Konanie začalo na návrh navrhovateľa, ktorý bol Okresnému súdu Košice II doručený dňa 13. 5. 2002.*

Dňa 18. 3. 2003 bola sťažovateľke doručená výzva Okresného súdu Košice II sp. zn. 14 C 747/02 zo dňa 13. 3. 2003, v ktorej ju súd vyzval, aby sa vyjadrila k výzve pripojenému návrhu na začatie konania.

Sťažovateľka sa k návrhu na začatie konania vyjadrila podaním vo veci zo dňa 25. 3. 2003. (...)

Pojednávanie 30. 11. 2004 bolo odročené na neurčito, s tým, že právny zástupca žalobcu oznámi súdu, v ktorom období sa bude žalobca zdržiavať v K., aby bolo opätovne vytýčené pojednávanie vo veci.

Dňa 19. 1. 2005 bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky doručené oznámenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 14 C 747/02, ktorým jej bolo oznámené, že predpokladaný termín pojednávania vo veci bude v II. polroku 2005. K oznámeniu bol pripojený list právneho zástupcu navrhovateľa, zo dňa 11. 1. 2005, v ktorom ten oznamuje, že s navrhovateľom už dlhšiu dobu nenadviazal žiaden kontakt a nie je mu známe ani konkrétne miesto ani doba dokedy sa bude navrhovateľ zdržiavať mimo územia Slovenska. (...)

Uznesením na pojednávaní dňa 20. 9. 2005 súd pojednávanie odročil na neurčito, s tým, že právny zástupca navrhovateľa oznámi súdu adresu navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa mu doteraz nepodarilo skontaktovať s navrhovateľom. (...)

Uznesením zo dňa 5. 9. 2006 sp. zn. 14 C 747/02-79 Okresný súd Košice II rozhodol tak, že konanie zastavuje, vracia navrhovateľovi cestou Daňového úradu K. súdny poplatok vo výške 11.800,- Sk, do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyňi na účet jej právnej zástupkyne trovy konania v sume 5.041,- Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Sťažovateľka podala proti uvedenému uzneseniu odvolanie zo dňa 9. 10. 2006 a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Uznesením sp. zn. 14 C 747/02-97 zo dňa 14. 4. 2008 Okresný súd Košice II rozhodol, že ustanovuje M. M., sestru navrhovateľa, za opatrovníka na zastupovanie v predmetom konaní, z dôvodu zdržiavania sa navrhovateľa na neznámom mieste. (...)

Uznesením sp. zn. 3 Co/138/2008-107 zo dňa 5. 11. 2008 Krajský súd v Košiciach zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II o zastavení konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II sp. zn. 14 C 747/02 podala sťažovateľka sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi Okresného súdu Košice II zo dňa 18. 2. 2009. (...)

Okresný súd Košice II zastavil uznesením zo dňa 5. 9. 2006 konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku navrhovateľom, pričom Okresný súd Košice II súdny poplatok vypočítal v nesprávnej výške, na čo poukázal Krajský súd v Košiciach, ktorý

zároveň v odôvodnení uznesenia, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II uviedol: „súd prvého stupňa zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku (doplatku súdneho poplatku) podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, hoci pre takýto postup nebol zákonný dôvod, odvolací súd zrušil uznesenie o zastavení konania ako aj ostatné výroky s týmto spojené (vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi ako aj výrok o trovách konania a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.“ (...)

Vec je súčasťou štandardnej agendy všeobecných súdov. Podľa názoru sťažovateľky, nie je vec právne ani skutkovo zložitá.

Sťažovateľka je presvedčená o tom, že konanie odporcu nesmeruje k odstráneniu jej právnej neistoty, ako odporkyne v uvedenom konaní, teda k právoplatnému skončeniu sporu ale súd odďaľuje poskytnutie právnej istoty rozhodnutej veci sťažovateľke.

Sťažovateľka sa nedomnieva, že ona prispela k neprimeranej dĺžke konania.(...)».

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd v danej veci nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky

- na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a

- právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru, bolo postupom Okresného súdu Košice II vo veci sp. zn. 14 C 747/2002 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice II konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 14 C 747/2002 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Košice II pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľky.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 4.000 EUR.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

Výšku trov konania sťažovateľka ustálila podaním z 22. mája 2009 na sumu 292,38 €.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV/369/2009 vyjadril okresný súd. Okrem chronológie úkonov vykonaných vo veci uviedol, že:

„Vzhľadom na chronológiu vo veci vykonaných úkonov je zrejmé, že tunajší súd nebol nečinný počas dlhšie trvajúceho obdobia. Dĺžka predmetného konania bola ovplyvnená predovšetkým správaním samotného žalobcu, ktorému bolo potrebné opakovane doručovať viaceré zásielky, ktorý sa nezúčastnil ani jedného z vytýčených pojednávaní a ktorému bol napokon v konaní ustanovený opatrovník.

Nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľky, že tunajší súd zodpovedá aj za obdobie, keď sa spis nachádzal na Krajskom súde v Košiciach. Spis bol tomuto súdu predložený na základe podaného odvolania, teda v súlade so zákonom a nie je v právomoci súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu určovať lehoty, v ktorých má o podaných odvolaniach rozhodovať. Z tohto hľadiska nie je podstatná ani skutočnosť, ako odvolací súd rozhodol, lebo vec mu bola predložená dôvodne. Nemožno prijať záver, že za prípadné prieťahy odvolacieho súdu v prípade zrušenia rozhodnutia zodpovedá prvostupňový súd, lebo tento nesprávne rozhodol. V tejto časti podanej ústavnej sťažnosti považujem túto voči nášmu súdu za nedôvodnú.

Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrenia označeného porušovateľa práva a obsahu súdneho spisu na vec sa vzťahujúceho ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 747/02:

Dňa 13. mája 2002 bol okresnému súdu doručený návrh P. N. (ďalej len „žalobca“) proti sťažovateľke na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci za náhradu. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 14 C 747/02.

Dňa 6. decembra 2002 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 18. decembra 2002 žalobca zaplatil súdny poplatok.

Dňa 13. marca 2003 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k návrhu.

Dňa 27. marca 2003 sťažovateľka doručila svoje vyjadrenie k návrhu.

Dňa 29. decembra 2003 okresný súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podaniu sťažovateľky.

Dňa 13. septembra 2004 sťažovateľka požiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 22. októbra 2004 okresný súd požiadal Katastrálny úrad v K. o zaslanie listu vlastníctva č. 12576.

Dňa 30. novembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť žalobcu s tým, že právny zástupca žalobcu oznámi, kedy sa žalobca bude zdržiavať v K.

Dňa 14. decembra 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby oznámil, kedy sa bude žalobca zdržiavať na Slovensku, keďže je potrebné nariadiť termín pojednávania.

Dňa 13. januára 2005 právny zástupca žalobcu oznámil, že jeho klient s ním už dlhšiu dobu nenadviazal žiadny kontakt a nie je mu známe miesto jeho pobytu ani doba, dokedy bude mimo Slovenskej republiky.

Dňa 14. januára 2005 okresný súd oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že predpokladaný termín pojednávania bude v II. polroku 2005.

Dňa 20. septembra 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené pre neprítomnosť žalobcu s tým, že právny zástupca žalobcu oznámi, kedy sa žalobca bude zdržiavať na Slovensku.

Dňa 21. septembra 2005 právna zástupkyňa sťažovateľky podaním namietala nezaprotokolovanie jej návrhov na dokazovanie na pojednávani.

Dňa 26. septembra 2005 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby doložil doklad o cene nehnuteľnosti, inak bude nariadené znalecké dokazovanie.

Dňa 28. novembra 2005 okresný súd vyzval realitnú kanceláriu D., aby oznámila trhovú cenu spornej nehnuteľnosti.

Dňa 13. decembra 2005 realitná kancelária D. oznámila cenu spornej nehnuteľnosti.

Dňa 15. decembra 2005 okresný súd vyzval realitnú kanceláriu K., aby oznámila trhovú cenu spornej nehnuteľnosti.

Dňa 4. januára 2006 okresný súd vyzval realitnú kanceláriu A. na oznámenie trhovej ceny predmetnej nehnuteľnosti.

Dňa 11. januára 2006 realitná kancelária A. oznámila trhovú hodnotu spornej nehnuteľnosti.

Dňa 3. februára 2006 okresný súd vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní doplatil súdny poplatok.

Dňa 3. februára 2006 okresný súd požiadal mestskú políciu o doručenie zásielky pre žalobcu.

Dňa 3. mája 2006 mestská polícia oznámila, že zásielku nedoručili, lebo žalobca sa zdržiava v Českej republike.

Dňa 29. mája 2006 bol spísaný tento úradný záznam: „*dostavila sa matka žalobcu, oznámila, že žalobca pracuje v Českej republike a na Slovensko príde koncom júna 2006.*“

Dňa 8. augusta 2006 žalobca doplatil súdny poplatok.

Dňa 5. septembra 2006 okresný súd uznesením sp. zn. 14 C 747/2002 konanie zastavil, pretože žalobca nezaplatil celý súdny poplatok.

Dňa 10. októbra 2006 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu z 5. septembra 2006.

Dňa 19. októbra 2006 okresný súd požiadal mestskú políciu o doručenie zásielky žalobcovi.

Dňa 6. novembra 2006 mestská polícia oznámila, že zásielku sa nepodarilo doručiť.

Dňa 10. novembra 2006 okresný súd vyzval matku žalobcu, aby oznámila adresu jeho pobytu.

Dňa 20. decembra 2006 okresný súd urgoval matku žalobcu, aby obratom oznámila adresu žalobcu pod hrozbou poriadkovej pokuty.

Dňa 30. januára 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 3 Co 37/07.

Dňa 21. decembra 2007 krajský súd uznesením sp. zn. 3 Co 37/2007 vrátil vec súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú.

Dňa 14. apríla 2008 okresný súd uznesením sp. zn. 14 C 747/2002 ustanovil M. M. (sestra žalobcu) za opatrovníka žalobcu.

Dňa 5. júna 2008 bol spis predložený krajskému súdu. Bol zaevidovaný pod sp. zn. 3 Co 138/08.

Dňa 12. decembra 2008 bol spis doručený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Co 138/2008 z 5. novembra 2008, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 14 C 747/2002-79 z 5. septembra 2006 a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Dňa 14. januára 2009 bola okresnému súdu vrátená zásielka (uznesenie) neprevzatá opatrovatelkou žalobcu.

Dňa 19. januára 2009 bola zásielka opätovne doručovaná opatrovníčke, ktorá ju prevzala 22. januára 2009.

Dňa 18. februára 2009 sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 26. februára 2009 okresný súd uznesením sp. zn. 14 C 747/2002 vyzval žalobcu, aby odstránil nedostatky podania z 13. mája 2002.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 747/02 dochádza k porušovaniu základného práva

sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, II. ÚS 393/08).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02, II. ÚS 44/09). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Pokiaľ predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení poukázal na ťažkosti doručovania v danej veci, ústavný súd túto skutočnosť neprehliadol, najmä pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne

zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania 7 rokov bez meritórneho rozhodnutia je už samo osebe neprimerané.

Okrem uvedeného ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v danej veci aj opakovane nečinný, a to konkrétne od 13. mája 2002 do 6. decembra 2002 (najmenej šesť mesiacov), od 27. marca 2003 do 29. decembra 2003 (deväť mesiacov) a od 29. decembra 2003 do 22. októbra 2004 (desať mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože minimálne počas dvoch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti, ale aj ďalšie obdobia neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priet'ahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníka konania, ale v označenom období výlučne v dôsledku postupu okresného súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu vo vzťahu k napadnutému konaniu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, pretože je „*neprimerane dlho*“ vystavená právnej neistote.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v sume 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2009 spolu s režijným paušálom (6,95 €) predstavuje sumu 122,85 €. Úhrada za tieto úkony právnej služby zvýšená o DPH vo výške 19 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa § 27 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov predstavuje celkovú sumu 292,38 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2009